

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové - pobočka v Pardubicích rozhodl samosoudkyní JUDr. Petrou Venclovou, Ph.D., v právní věci **žalobkyně D. K.**, zastoupené JUDr. Rudolfem Skoupým, advokátem se sídlem Soudní 1, 568 02 Svitavy, **proti žalované České správě sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5, o žalobě proti rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 07.11.2012, č. j. X/46091-KRM,

t a k t o :

- I. **Žaloba se zamítá.**
- II. **Žalobkyně nemá právo na náhradu nákladů řízení a žalované se toto právo nepřiznává.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou ze dne 11.01.2013 se žalobkyně domáhala zrušení rozhodnutí žalované ze dne 07.11.2012, č. j. X/46091-KRM (dále jen „žalované rozhodnutí“), kterým byla žalobkyni zamítnuta žádost o změnu výše invalidního důchodu podle ustanovení § 41 odst. 3 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů a pro nesplnění podmínek § 39 odst. 2 písm. b) a c) zákona č. 155/1995 Sb., ve znění pozdějších předpisů, neboť podle posudku České správy sociálního zabezpečení ze dne 30.10.2012 nebyla invalidní pro invaliditu druhého, ani třetího stupně, ale byla nadále invalidní pro invaliditu prvního stupně.

Žalobkyně podala včas proti žalovanému rozhodnutí žalobu, ve které se domáhala jeho soudního přezkoumání. V žalobě namítla, že v rámci jednání o námitkách jednak nebyla seznámena s existencí nového posudku o invaliditě ze dne 30.10.2012, a zejména namítla, že její zdravotní stav byl posouzen pouze formálně, bez přihlédnutí k jejímu aktuálnímu zdravotnímu stavu, když tato vada se vztahuje na oba posudky, ve kterých nebyla zhodnocena lékařská zpráva současného ošetřujícího lékaře žalobkyně MUDr. B. Namísto toho žalovaná vycházela ze zdravotnické dokumentace MUDr. K., který v té době však již nebyl ošetřujícím lékařem žalobkyně.

Žalovaná se k žalobě nevyjádřila.

Ze správního spisu soud zjistil následující rozhodné skutečnosti:

Dne 26.07.2012 požádala žalobkyně o změnu výše invalidního důchodu z důvodu zhoršení jejího zdravotního stavu. Dle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení Svitavy ze dne 06.09.2012 byla žalobkyně shledána nadále invalidní pro invaliditu prvního stupně, rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu byl shledán syndrom fibromyalgie s procentní mírou poklesu pracovní schopnosti o 35 %, proto byla její žádost zamítnuta rozhodnutím České správy sociálního zabezpečení ze dne 14.09.2012, č. j. X. Proti tomuto rozhodnutí žalobkyně podala námitky, ve kterých vyjádřila nesouhlas s rozhodnutím a odkázala na dokumentaci odborných lékařů.

V námitkovém řízení byl zdravotní stav žalobkyně posuzován znovu posudkovým lékařem České správy sociálního zabezpečení. V posudku o invaliditě ze dne 30.10.2012 je vyspána konkrétní zdravotnická dokumentace, ze které posudkový lékař vycházel, a je zřejmé, že v této zdravotnické dokumentaci byly zahrnuty i zprávy současného ošetřujícího lékaře žalobkyně MUDr. B. Žalobkyně byla nadále shledána invalidní pro invaliditu prvního stupně, v důsledku tohoto dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla její pracovní schopnost o 35 %. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu byl shledán syndrom fibromyalgie, tedy stav charakterizovaný zvýšenou unavitelností, generalizovanou bolestivostí svalů, ztuhlostí a poruchami spánku. Vedle této diagnózy trpí žalobkyně řadou dalších, v posudku vyjmenovaných zdravotních obtíží, které zhoršují její pracovní schopnost. Rozhodující zdravotní postižení bylo zařazeno pod kapitolu XIII, oddíl C, položku 3b vyhlášky č. 359/2009 Sb., kterou se stanoví procentní míry poklesu pracovní schopnosti a náležitosti posudku o invaliditě a upravuje posuzování pracovní schopnosti pro účely invalidity (vyhláška o posuzování invalidity).

Soud přezkoumal žalované rozhodnutí podle § 75 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“) v rámci žalobních bodů a z hlediska správnosti a úplnosti zjištěného zdravotního stavu a postižení žalobkyně včetně správnosti určení procentuálního ohodnocení poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti, přičemž vycházel z následující relevantní právní úpravy:

Dle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o důchodovém pojištění“) je pojištěnec invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %.

Dle § 39 odst. 2 písm. a) zákona o důchodovém pojištění, jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně.

Dle § 39 odst. 3 zákona o důchodovém pojištění, pracovní schopností se rozumí schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.

V první žalobní námitce žalobkyně uvedla, že v řízení nebyla seznámena s posudkem o invaliditě zpracovaným v námitkovém řízení. Jak však soud zjistil ze správního spisu, tento posudek (jde o posudek České správy sociálního zabezpečení ze dne 30.10.2012, č. j. LPS/2012/285-NR-PRB_CSSZ), byl žalobkyni doručen dne 02.11.2012, což je doloženo originálem dodejky založeným ve správním spise, na dodejce je doručení prokázáno vlastnoručním podpisem žalobkyně. Proto soud musel tuto námitku odmítnout jako nedůvodnou.

Rozhodující námitkou pak byl nesouhlas žalobkyně s posouzením jejího zdravotního stavu a zejména tvrzení, že v řízení před správním orgánem nebylo vycházeno ze zdravotní dokumentace jejího ošetřujícího lékaře MUDr. B.

Jelikož zdravotní stav žalobkyně není soud oprávněn sám posuzovat, byl v řízení před správním soudem proveden v souladu s § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů, důkaz posudkem o zdravotním stavu žalobkyně vypracovaný Posudkovou komisí Ministerstva práce a sociálních věcí České republiky v Hradci Králové (dále jen „PK MPSV ČR HK“) ze dne 10.04.2013, č. j. 2013/381/-HK. Shodně s posudky provedenými lékaři České správy sociálního zabezpečení byl jako rozhodující zdravotní postižený žalobkyně určen fibromyalgický syndrom podle kapitoly XIII, oddíl C, položka 3b) vyhlášky o posuzování invalidity, v jehož důsledku byla procentní míra poklesu pracovní schopnosti stanovena v souladu s vyhláškou o posuzování invalidity stanovena na 25 %. S ohledem na ostatní, v posudku vyjmenovaná zdravotní postižení PK MPSV ČR HK zvýšila hodnotu procentní míry poklesu pracovní schopnosti v souladu s § 3 odst. 1 vyhlášky o posuzování invalidity o dalších 10 % na celkových 35 %. V posudku se PK MPSV ČR HK také výslovně vyjádřila k lékařské zprávě MUDr. B., která dle názoru PK MPSV ČR neobsahuje žádné posudkově významné objektivní funkční nálezy a uvádí pouze souhrn diagnóz, který je v rozporu s objektivními nálezy v posudku zhodnocených odborných nálezů a s přešetřením lékařem PK MPSV ČR doc. MUDr. V. K., CSc.

Žalobkyně v žalobě citovala závěry lékařské zprávy MUDr. B., z kterých vyplývá, že žalobkyně není schopna běžných denních úkonů, neudrží předměty v rukou, je výrazně omezena celková funkční výkonnost organismu žalobkyně a žalobkyně nezvládá pracovní zátěž v rámci soustavné činnosti. K tomu však musí soud uvést, že k závěrům o schopnosti žalobkyně vykonávat pracovní činnost není povolán praktický lékař žalobkyně, ale právě

lékaři posudkové komise České správy sociálního zabezpečení a v řízení před soudem pak lékaři PK MPSV ČR, a to na základě zákona o organizaci a provádění sociálního zabezpečení. Se závěry zdravotnické dokumentace MUDr. B. navíc polemizovala také PK MPSV HK a vypořádala se s nimi ve svém posudku ze dne 10.04.2013, když zprávu ze dne 04.01.2012, na kterou konkrétně žalobkyně odkazovala i v žalobě, označila, jak je již uvedeno výše, pouze za souhrn diagnóz, který je navíc v rozporu s objektivními nálezy odborných nálezů a s přešetřením samotnou posudkovou komisí.

Jelikož tedy v řízení před soudem bylo zjištěno, že žalovaná vycházela ze zdravotnické dokumentace MUDr. B., a zejména byla posudkem PK MPSV ČR HK prokázána správnost posudků o invaliditě vypracovaných lékařem Okresní správy sociálního zabezpečení Svitavy ze dne 06.09.2012 a České správy sociálního zabezpečení ze dne 30.10.2012, neboť se všechny shodují jak v závěrech o tom, co je rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu [syndrom fibromyalgie zařazený pod kapitolu XIII, oddíl C, položky 3b) vyhlášky o posuzování invalidity], tak v procentní míře poklesu pracovní schopnosti (35 %, což je na samé spodní hranici pro přiznání invalidity), musel soud jako nedůvodnou odmítnout i druhou žalobní námitku žalobkyně, neboť nebylo prokázáno, že by žalovaná vycházela z nedostatečně zjištěného zdravotního stavu žalobkyně, či že by z něj vyvodila nesprávné závěry o míře poklesu pracovní schopnosti žalobkyně.

S ohledem na výše uvedené tedy soudu nezbylo než dospět k závěru shodnému se závěrem uvedeného lékařského posudku zmíněné posudkové komise, a to, že k datu vydání žalovaného rozhodnutí žalobkyně byla invalidní pro invaliditu I. stupně. PK MPSV ČR HK řádným posudkem shledala stejnou procentní míru poklesu soustavné výdělečné činnosti jako posudkový lékař České správy sociálního zabezpečení.

Protože nárok na vyšší stupeň invalidního důchodu žalobkyni nevznikl a nebylo v řízení prokázáno zkrácení veřejných subjektivních práv žalobkyně z důvodu nezákonnosti žalovaného rozhodnutí, nezbylo soudu než žalobu jako nedůvodnou zamítnout (§ 65 odst. 1 a § 78 odst. 1 s. ř. s.).

Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 1, 2 s. ř. s., když žalované jako orgánu ve věcech důchodového pojištění, byť měla ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů nenáleží.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Pardubicích dne 19. června 2013

JUDr. Petra Venclová, Ph.D., v. r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:
V. P.